

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/112/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112216999
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1112216999.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I. v konaní pred sudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdivou, v právnej veci navrhovateľa : Y. M., O.. XX.XX.XXXX, V. H.. T. Č.. X/XX, XXX XX U., zastúpený JUDr. Ľubomírom Müllerom, euroadvokátom, sídlo Symfonická 1496/9, Praha 5, Česká republika, na území SR : V Záhradách č. 33, Bratislava, proti odporcovi : Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, sídlo Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu mzdy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 113,41 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 08.05.2012 do zaplatenia a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 48,46 eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 22.05.2012 navrhovateľ žiadal, aby súd svojim rozhodnutím uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 116,17 eur titulom. Návrh na začatie konania odôvodnil tým, že rozsudkom Vojenského obvodného súdu Banská Bystrica zo dňa 8.12.1989 sp.zn. 3T 140/1989 bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa ust. § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne. Navrhovateľ bol vo väzbe od 25.10.1989 do 5.12.1989, vo výkone trestu nebol (na vec sa následne vzťahovala amnestia). Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.11.2010 sp.zn. 1Nt 61/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 11.8.2011 č.k. 23Tos 47/2011 - 75 bola vo veci povolená obnova konania a označený rozsudok bol zrušený. Následne uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.9.2011 sp.zn. 1Tv 5/2011 právopl. 27.9.2011 bolo trestné stíhanie navrhovateľa zastavené pre neprípustnosť (porušenie zásady " ne bis in idem"). Dňa 7.11.2011 požiadal navrhovateľ odporcu o odškodnenie (v položke náhrada nákladov väzby). Odporca mal žiadosť vybaviť do 6 mesiacov t.j. do 7.5.2012, ale tak neurobil. Navrhovateľ poukázal na to, že bol nevinne väznený, a preto mu náhrada ušlej mzdy patrí, a to prinajmenšom vo výške paušálnej náhrady podľa ust. § 23 ods. 1 písm. a) zák.č. 119/1990 Zb. v platnom znení (2500Sk = 82.98eur /mesiac). Za 1 mesiac a 12 dní to predstavuje spolu 116,17eur (82,98+82,98x12:30). Náhrada mzdy už bola predmetom podobných sporov, ktorú tunajší súd vyriešil právoplatnými rozsudkami (sp.zn. 10C 9/2010 - 34, sp.zn. 14C 8/2010 - 30, sp.zn. 15C 189/2009 - 58). Nakoľko odporca navrhovateľov nárok neuspokojil do 6 mesiacov od podania žiadosti, má nárok na úrok z omeškania odo dňa kedy 6 mesiacov uplynulo. Navrhovateľ si preto nárokuje na základe ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa ust. § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. v platnom znení úrok z omeškania (zvýšené o 8 percentuálnych bodov). V súčasnej dobe úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1%, úrok z omeškania teda predstavuje 9% (Krajský súd Bratislava sp.zn. 5Co 110/11-44, sp.zn. 14C 8/2010 - 30, sp.zn. 15C 189/2009). Odškodnenie za nezákonné odsúdenie má povahu náhrady škody

spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátnej moci (ust. § 4 ods. 1 písm. k) zák.č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v platnom znení). Uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia podľa ust. § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2001Z.z. v platnom znení : 16,60eur + režijný paušál 7,63eur ust. § 16 ods. 3 cit. vyhl. s tým, že vo veci boli vykonané 2 úkony t.j. prevzatie a príprava veci, spísanie návrhu na začatie konania, náklady tak predstavujú 48,46eur. (2x 16,60eur + 2x7,63eur).

Uznesením č.k. 7C 112/2012 - 13 zo dňa 12.6.2012 súd doručil odporcovi návrh a súčasne vyzval odporcu na vyjadrenie sa k návrhu na začatie konania. Odporca návrh spolu s výzvou prevzal dňa 17.6.2012, ale k návrhu na začatie konania sa nevyjadril

Na pojednávaní konanom dňa 7.1.2013 právny zástupca odporcu do zápisnice uviedol, že čo sa týka základu nároku uplatneného návrhom zo dňa 22.5.2012, s tým sa stotožňujeme, okrem uplatnenej výšky náhrady mzdy podľa § 23 ods. 1 písm. a) zák. č. 119/1990 Zb. a rovnako nesúhlasíme s uvedenými trovami konania. Vyslovil názor, že základ nároku je daný, avšak tento je daný vo výške za jeden mesiac výkonu väzby a 11 dní, nie 12 dní ako uvádza navrhovateľ, a to z toho dôvodu, že odškodnenie sa má poskytnúť za skutočne reálny výkon väzby a trestu odňatia slobody a v tomto prípade reálny výkon väzby trval 1 mesiac a 11 dní a výkon trestu odňatia slobody 24 mesiacov. V tomto prípade je potrebné uviesť, že navrhovateľ uplatňuje náhradu mzdy len za výkon väzby z 1999 a nie za výkon trestu odňatia slobody realizovaný roku 1985 a 1987. O tomto je vedené samostatné súdne konanie, pod sp.zn.. 10C/112/2012. Podľa názoru odporcu ide o jeden nárok, ktorý mal byť uplatnený jedným samostatným návrhom na začatie konania keďže rozhodnutia na základe ktorých bola vykonávaná väzba a trest odňatia slobody boli zrušené jedným súdnym rozhodnutím. Čo sa týka trov konania v tomto súdnom konaní, odporca je toho názoru, že tieto sú nielen neprimerané, ale aj sa priečia zákonom, nakoľko v tomto prípade podľa názoru odporcu právny zástupca navrhovateľa nepostupoval s odbornou starostlivosťou a neuplatnil nárok jedným návrhom , ale niekoľkými samostatnými žalobnými návrhmi a z jednej žiadosti o odškodnenie, ktoré bolo doručená MS SR tak vzniklo 8 súdnych konaní. Z toho v 6 - ich prípadoch ide o drobné spory (sp.zn. 16C/113/2012 o zaplatenie 6,64,-eur, sp.zn. 19C/49/2012 o zaplatenie 6,64,-eur, sp.zn. 24C/137/2012 o zaplatenie 159,33,-eur, sp.zn. 8C/112/2012 o zaplatenie 27,89,-eur, sp.zn. 10C/112/2012 o zaplatenie 1.991,52,-eur), pričom toto konanie je konaním o strate na zárobku za výkon trestu roku 1985 až 1987. Ďalej je to konanie sp.zn. 11C/112/2012 o zaplatenie 1.890,28,-eur, sp.zn. 21C/112/2012

o zaplatenie 50.000,-eur titulom nemajetkovej ujmy. Všetky tieto konania začali v ten istý deň a všetky návrhy sú v zásade totožné, okrem výšky uplatneného nároku. V tomto prípade žiadame, aby súd prihliadal na základnú zásadu zákazu zneužitia práva výslovne vyjadrenú v ust. § 2 O.s.p., nakoľko podľa názoru odporcu ide v tomto prípade o zneužitie proces. Práva ale aj o šikanózne konanie, nakoľko z tohto konania je zrejmé, že nie je možné spôsobiť v tomto prípade protistrane škodu. Poukázal na to, že náhrada trov konania nemá v žiadnom prípade smerovať k nejakej forme potrestania povinného účastníka, ale jedine k tomu, aby sa oprávnené strany kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné k účelnému uplatňovaniu a bráneniu práva, v žiadnom smere nemá znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany, k čomu v tomto prípade dôjde v prípade uznesenia právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Poukázal na ust. § 150 O.s.p. K základu nároku uviedol, že tento uznáva, avšak v tomto prípade je potrebné sa vysporiadať s ust. § 23 ods. 5 zák. č. 119/1990 Zb. , nakoľko náhrada straty na zárobku v tomto prípade spolu prevyšovala sumu 995,-eur, teda 30.000,-Sk a čas nároku mala byť vyplatená v štátnych dlhopisoch, ktoré neboli vydané od roku 2005. V tomto smere MS SR vytvorilo iniciatívu a žiadalo o legislatívnu zmenu tohto ustanovenia, pričom doposiaľ nemá vedomosť o tom, že by k takejto legislatívnej zmene došlo. Na základe toho preto MS SR nerozhodlo o strate na zárobku, svojim stanoviskom zo dňa 28.8.2012 a konštatovalo , že o tomto vydá samostatné stanovisko (stanovisko predložil v prílohe s tým, že právny zástupca navrhovateľa má toto stanovisko má k dispozícii). Rozhodnutie nechal na úvahu súdu a žiadal nepriznať náhradu trov konania.

Právny zástupca odporcu na vysvetlenie uviedol, že v spornom čase mal mesiac november reálne 30 dní. Vzhľadom na uvedené právny zástupca navrhovateľa opravil petit návrhu na začatie konania a žiadal, aby súd pripustil zmenu petitu s tým, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 113,41,-eur za 1 mesiac a 11 dní výkonu väzby. Vo zvyšku petit návrhu nezmenil. Súd uznesením pripustil navrhnutú zmenu petitu návrh tak, že petit má správne znieť: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 113,41,-eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 8.5.2012 do zaplatenia , a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania

v sume 48,46,-eur , a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Uznesenie bolo vyhlásené na pojednávaní za prítomnosti oboch zúčastnených strán, zdôvodnené, bolo dané poučenie o opravnom prostriedku.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané, svoju neúčast' ospravedlnil cestou svojho právneho zástupcu s tým, že predmet sporu nie je medzi účastníkmi sporný, požiadal o upustenie od vykonania dokazovania výsluchom navrhovateľa a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Preto súd podľa § 101 ods.2 a § 119 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a uznesením upustil od vykonania dokazovania výsluchom navrhovateľa z dôvodu nadbytočnosti (účastníci tento dôkaz vykonať nežiadali).

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu navrhovateľa a odporcu, oboznámil sa s listinami , ktoré sú súčasťou súdneho spisu, pričom prihliadol na obsah zapožičaného spisového materiálu podľa § 120 ods.1 O.s.p. a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Vojenského obvodného súdu Banská Bystrica zo dňa 8.12.1989 sp.zn. 3T 140/1989 bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa ust. § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol za to odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne.

Navrhovateľ bol vo väzbe od 25.10.1989 do 5.12.1989 , vo výkone trestu nebol (na vec sa následne vzťahovala amnestia).

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.11.2010 sp.zn. 1Nt 61/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 11.8.2011 č.k. 23Tos 47/2011 - 75 bola vo veci povolená obnova konania a označený rozsudok bol zrušený.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.9.2011 sp.zn. 1Tv 5/2011 právopl. 27.9.2011 bolo trestné stíhanie navrhovateľa zastavené pre neprípustnosť (porušenie zásady " ne bis in idem").

Dňa 7.11.2011 požiadal navrhovateľ odporcu o odškodnenie (v položke náhrada nákladov väzby).

Odporca žiadosť navrhovateľa nevybavil do 6 mesiacov t.j. do 7.5.2012.

Navrhovateľ bol väznený , a prináleží mu náhrada ušlej mzdy vo výške paušálnej náhrady podľa ust. § 23 ods. 1 písm. a) zák.č. 119/1990 Zb. v platnom znení (2500Sk = 82.98eur /mesiac). Základ nároku je daný za jeden mesiac výkonu väzby a 11 dní a predstavuje spolu 113,41eur t.j. odškodnenie za skutočný reálny výkon väzby.

Podľa ust. § 23 ods. 1 písm. a) zák.č. 119/1990 Z.z. o súdnej rehabilitácii v znení platných právnych predpisov, Nárok na odškodnenie zahŕňa najmä:

a) náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 2500 Kčs, pokiaľ poškodený nepožiada, aby sa mu namiesto tejto náhrady poskytla náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody podľa všeobecných predpisov.

Podľa ust. § 23 ods. 5 cit. zák., náhrada nepresahujúca 30 000 Kčs sa vyplatí v hotovosti. Pri náhradách presahujúcich túto sumu sa vyplatí 20 % priznanej náhrady, najmenej však 30 000 Kčs v hotovosti; zvyšok v zúčtovateľných štátnych dlhopisoch splatných najneskôr do piatich rokov

Zo žalobného návrhu súd zistil, keďže odporca v zákonom stanovenej lehote navrhovateľa neodškodnil a ani inak nereagoval, predmetnou žalobou sa domáha odškodnenia za výkon trestu podľa § 23 ods.1 písm. a) zák.č. 119/1990 Zb. za jeden mesiac výkonu väzby a 11 dní. Z vyjadrenia zástupcu odporcu na pojednávaní súd zistil, že predmetný nárok medzi účastníkmi nie je sporný, sporné sú trovy konania a odporca rozhodnutie ponechal na úvahu súdu.

Orgánom príslušným na predbežné prerokovanie nároku je odporca, čo tiež nebolo medzi účastníkmi konania sporné. Sporná nebola ani škoda ako taká, ale len uplatnená náhrada trov konania.

Čo sa týka škody, podľa názoru súdu základ práva je daný. Pokiaľ ide o uplatnenú sumu - jej výšku, pre jej určenie súd aplikoval osobitný predpis zákon č. 119/1990 Zb. v znení noviel.

Nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že navrhovateľ .

Výpočet : 1 mesiac 2.500,00-Sk

11 dní po 83,33Sk

Predpoklad zodpovednosti za škodu je existencia škody - tú navrhovateľ špecifikoval paušálnou náhradou v zmysle § 23 ods. 1 písm. a) zák. č. 119/1990 Zb. tak, ako je vyššie uvedené. Ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu a to príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou mal súd jednoznačne preukázaný faktickým dejom, t.j. predloženými rozhodnutiami súdov ktoré sú súčasťou súdneho spisu. S poukazom na vyššie uvedené a preukázané skutočnosti súd dospel k názoru, že návrh je podaný dôvodne, preto návrhu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 113,41 eur.

Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Zákon ukladá odporcovi povinnosť uspokojiť nárok na náhradu škody do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti a dáva žalobcovi titul v prípade, že v lehote žalovaný nárok neuspokojí, domáhať sa svojich práv na súde. Podľa predložených listinných dôkazov súdu, je nesporné, že dňa 7.11.2011 požiadal navrhovateľ odporcu o odškodnenie (v položke náhrada nákladov väzby). Odporca mal žiadosť vybaviť do 6 mesiacov t.j. do 7.5.2012, pričom tak neurobil (na pojednávaní uplatnený nárok uznal), čím sa odporca dostal do omeškania odo dňa 08.05.2012.

V konečnom dôsledku zákonnú lehotu si uvedomuje i odporca s poukazom na jeho vyjadrenie na pojednávaní konanom dňa 7.1.2013. V danom prípade čas plnenia, resp. povinnosť uspokojiť nárok navrhovateľa ako žiadateľa, vyplýva z kogentného ustanovenia, a preto ak odporca v zákonom stanovenej lehote žiadosť nevybavil, dostal sa s plnením do omeškania a navrhovateľovi vzniklo nielen právo domáhať sa plnenia súdnym rozhodnutím, ale aj právo na úroky z omeškania, pri ktorých možno použiť ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. (úroková sadzba Európskej centrálnej banky v danom čase 1%, a preto úrok z omeškania teda predstavuje 9%).

S poukazom na uvedené súd podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa 08.05.2012 do zaplatenia a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto

rozsudku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Lehotu z omeškania súd priznal dňom nasledujúcim po šesťmesačnej lehote po tom, ako mal žiadosť navrhovateľa o odškodnenie uspokojiť, t.j. od 08.05.2012.

Podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Právny zástupca navrhovateľa odmietol argumentáciu právneho zástupcu odporcu o "šikanózných pohnútkach pri uplatňovaní náhrad trov konania" a poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ požiadal o odškodnenie listom zo 7.11.2011 prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ale v zákonnej 6 mesačnej lehote MS SR ho neodškodnilo, a teda podanie súdnych žalôb na jednotlivé položky bol nepriamo vynútené odporcom. Navrhovateľ si nemôže dovoliť čakať na úspešné dovŕšenie legislatívnej iniciatívy MS SR k spornému ustanoveniu § 23 ods. 5 zák.č. 119/1990 Zb., a preto požiadal o odškodnenie v samostatnom konaní pričom toto konanie nepotrebuje ďalšie dokazovanie a vzhľadom na to, že právny zástupca odporcu do zápisnice uplatnený nárok uznal. Trval na tom, aby súd navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania priznal.

Navrhovateľ ako úspešný účastník konania v návrhu na začatie konania žiadal, aby súd zaviazal odporcu k náhrade účelne vynaložených trov konania s poukazom na vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Súd s poukazom na charakter sporu (snaha o odškodnenie navrhovateľa podľa zák.č. 119/1990 Zb) ako aj s poukazom na skutočnosť, že odporca uplatnený nárok navrhovateľa uznal čo do základu ale v zákonom stanovenej lehote ho neodškodnil, zaviazal odporcu ako neúspešného účastníka konania k náhrade jeho trov konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia .

Trovy právneho zastúpenia súd priznal podľa ust. § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2001Z.z. v platnom znení : 16,60eur + režijný paušál 7,63eur ust. § 16 ods. 3 cit. vyhl. (2 právne úkony t.j. prevzatie a príprava vecí, spísanie a podanie návrhu na začatie konania na súd) náklady tak predstavujú sumu 48,46eur (2x 16,60eur + 2x7,63eur).

Súdne konanie je podľa § 4 ods.1 písm. k) zák.č. 71/1992 Z.z. v znení noviel oslobodené od súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.